

Debat d'Investidura

Salvador Illa

Barcelona, 26 març 2021

PSC/❤️

INTERVENCIÓ DE SALVADOR ILLA

Gràcies, senyora presidenta,

senyores i senyors diputats,

em plau prendre la paraula per explicar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar en aquest debat d'investidura a l'inici de la tretzena legislatura.

Vull, abans de res, però, que les meves primeres paraules avui siguin de record a les víctimes de la Covid-19, les seves famílies i els seus amics. I de reconeixement a totes i tots els professionals que durant aquest llarg any han lluitat i segueixen lluitant contra la pandèmia.

A tots ells, els hem de traslladar el nostre agraïment i el de tota la societat per la seva feina i el seu compromís en un any dur per a tothom, però especialment difícil per aquests servidors públics, que han demostrat, un cop més, estar a l'alçada de les circumstàncies.

En un moment tan crític com el que hem viscut i recordem-ho, encara seguim vivint, s'ha posat de manifest amb més claredat que mai la importància d'uns serveis públics forts, d'un estat del benestar sòlid, i crec que una gran part de la ciutadania ha estat més conscient que mai de la necessitat de la col·laboració i la coordinació entre institucions, que ens fa avançar més de pressa i millor, i més conscient també de l'esterilitat de la lògica de la confrontació i del bloqueig. Són lliçons que ens deixa la pandèmia, i que cal tenir molt presents.

La pandèmia, la major en cent anys, ha sacsejat les nostres societats, ha posat a prova els nostres sistemes de governança, ens ha fet redescobrir el valor d'allò públic, ens ha fet canviar els nostres costums quotidians i ha accelerat canvis i transformacions de fons que faran irreconeixibles les nostres societats d'aquí uns anys.

I ha desencadenat una crisi econòmica i social sense precedents que ha obligat els governs a prendre mesures també sense precedents.

Som en un moment greu, complex i difícil. Aquesta és la situació. I a Catalunya, al meu entendre, no estem en el que hem d'estar.

Què ha de passar perquè ens unim per vèncer el virus?

Què ha de passar perquè acordem com reforçar el nostre sistema de salut?

Què ha de passar, senyor Aragonès, perquè centrem les energies del país en recuperar la nostra economia, tornant a liderar en termes de PIB l'economia d'Espanya? On hem d'arribar perquè concentrem els esforços a aprofitar els recursos que Europa i Espanya ens posen a disposició per transformar la nostra indústria, modernitzar el nostre turisme, digitalitzar la nostra economia i fer efectiva la transformació ecològica? Què més ha de passar perquè els treballadors de la Nissan, els de Bosch, i els de tantes i tantes empreses sentin que el seu Govern pensa, primer de tot, en ells i posa tots, tots els recursos possibles per mantenir els seus llocs de treball? No és suficient la transcendència del moment perquè vostè, senyor candidat, senyor Aragonès, faci costat als treballadors i treballadores i a la direcció de la SEAT i amb la seva presència visualitzi el suport de la Generalitat de Catalunya al primer PERTE que Espanya presenta a Europa?

Què més ha de passar perquè els comerciants dels carrers de Barcelona, de Girona, de Tarragona, de Lleida, de Sabadell, de Vic, de Vilanova i la Geltrú, després de llargs períodes amb els seus comerços tancats i amb l'angoixa de no saber quan i com podran reprendre la seva activitat, vegin que el seu govern doni suport als que tenen l'encàrrec democràtic de mantenir l'ordre públic, la seguretat i la convivència al nostre país?

On creu vostè que hem d'arribar perquè gent com en Josep, de Torre Baró, que treballa, ell i la seva parella, al sector de l'oci nocturn vegi que el seu govern, sí, el seu govern, té com a màxima prioritat que ni ell ni ningú no queda enrere? Quina nova situació s'ha de donar perquè les entitats del tercer sector, amb 97.000 treballadors i treballadores, obtinguin els 200 milions d'euros que necessiten per atendre les necessitats socials derivades de la crisi de la Covid 19?

Què més ha de passar, senyor Aragonès, perquè estem en allò que hem d'estar?

Està segur, senyor candidat, que per afrontar aquesta situació, el millor soci que pot tenir és la CUP, l'únic suport que vostè pot exhibir ara i aquí?

Són els antisistema els qui poden garantir l'estabilitat que necessitem per generar riquesa?

És això el que ofereix avui vostè al país? No creu que cal un canvi de rumb? No creu que cal obrir un temps nou? No pensa vostè que, en lloc de dividir-nos, ens cal afrontar junts els reptes que tenim?

.....

Li vull dir, amb tot el respecte, que el seu ha estat un discurs decebedor. No ens ofereix res de diferent del que hem vist aquests darrers anys. Un discurs, si vostè vol, lamentablement previsible, com quan escoltes una vella cançó de la que ja saps preveure les paraules que vindran. Un discurs que repica, com li deia, la melodia de la darrera dècada, en què els seus predecessors han estat ufanosos en generar falses expectatives, que no han fet més que provocar desenganys i desil·lusions a bona part de la ciutadania, i la decadència del conjunt del país.

L'he escoltat atentament. Vostè, més que no pas presentar un pla de govern, el que ha fet durant la seva intervenció és cenyir-se a reproduir el programa electoral de la CUP, la formació de qui vostè és ostatge i que, amb un 6% dels vots, pretén marcar les prioritats del 100% del país, i aconseguir que vostè es comprometi a una qüestió de

confiança en 2 anys. Cal aquest sotmetiment intel·lectual, polític, moral i conceptual als antisistema? Cal degradar encara més la presidència de la Generalitat bescanviant-la per una qüestió de confiança la primera meitat del 2023? Amb el màxim respecte, que li tinc tot, se'n recorda d'Artur Mas i la paperera de la història?

Aquesta legislatura neix ja tocada amb aquest plantejament divisiu i de confrontació, amb les mateixes baralles entre vostès i amb la insistència en repetir una fórmula que ha fracassat.

El problema que tiene el pacto que nos presenta, señor candidato, es que es un pacto nacido de la división, lastrado por la división y destinado a la división. Me explico:

- Ha nacido de la división del independentismo, de su fracaso en la anterior legislatura y de la competición de tres partidos por liderar o condicionar este espacio político.

- Está lastrado por la división de quienes lo componen sin que exista ninguna perspectiva de lealtad o coherencia entre los socios. Si properase, sería, muy probablemente, un Govern cuyos miembros pasarán más tiempo mirando a los lados que mirando de frente a los problemas de los ciudadanos.
- Y está destinado a la división, porque insiste en trabajar teniendo en mente los intereses de solo la mitad de los catalanes y sin renunciar a unos métodos que la mayoría rechazamos. Una división que será mayor cuanto más se someta usted a los dictados de los antisistema y más se aleje de la mayoría templada y dialogante que existe en la sociedad catalana.

Y déjeme, con toda cordialidad, advertirle: los problemas de su propia división no se resuelven con más división. Cuando un proyecto se muestra inviable y divisivo, la solución no es insistir obsesivamente en repetirlo, sino tener la honestidad y la valentía de corregir el rumbo y de buscar otras mayorías y proyectos más viables e inclusivos. Otros proyectos que son socialmente reclamados, políticamente plausibles, y aritméticamente posibles.

La victòria del PSC el passat 14 de febrer fa possible la configuració d'una majoria d'esquerres alternativa al continuisme d'una majoria independentista, encaparrada en la lògica frontista i decadent. Possibilita obrir un temps nou, per trencar amb la lògica perdedora de suma zero que va eixamplant cada cop més la gran rasa que separa els dos blocs que s'han estat enfrontant durant massa anys a Catalunya.

Però vostè, senyor candidat, ha escollit i ha preferit continuar parapetat en la seva còmoda trinxera, una postura fàcil, perquè no requereix de cap esforç, però el preu que en paga la ciutadania és massa car: una Catalunya estancada, parализada, i la continuïtat d'una estratègia que no fa més que aprofundir en el bloqueig polític, econòmic i social del país. Vol repetir un fracàs. Catalunya necessita convivència, no decadència. Catalunya necessita competència, no independència.

La política requereix de diàleg i consensos. Ara bé, per a això cal arremangar-se i cal ser valents. Valentia, no radicalitat. Són coses diferents.

Vostè, senyor Aragonès, ha preferit tenir de companys de viatge els qui se senten còmodes assenyalant les diferències dels qui no pensem igual, ha preferit els qui es posen al costat dels qui provoquen aldarulls

i practiquen la violència gratuïta als carrers de Barcelona i altres ciutats del país. Vostè ha triat això en lloc de posar-se al costat dels qui defensem la convivència i la seguretat de la majoria de la ciutadania. Té tot el dret a fer aquesta tria. Però comprendrà que jo no comparteixi aquesta voluntat de posar-se al costat dels partidaris de l'estratègia del "com pitjor, millor".

El meu grup parlamentari som més de la postura del "com millor, millor", i som fermes partidaris del dret a l'estabilitat i a la tranquil·litat de la ciutadania: que els catalans no estiguin condemnats permanentment a veure i viure la política com un problema o a sentir-se ostatges dels qui viuen còmodes en l'enfrontament, en la inestabilitat, i practiquen la política irresponsable.

Vostè i els seus socis, senyor candidat, segueixen entestats a jugar la partida de la confrontació, com si Catalunya fos la seva joguina, i pretenen seguir dividint la societat catalana, pretenen seguir perjudicant la nostra economia, pretenen seguir perjudicant la nostra imatge i pretenen seguir esfondrant les nostres expectatives i malmetent la nostra cohesió social.

Senyor candidat, Catalunya necessita estabilitat, bon govern i capacitat de negociar i arribar a grans consensos, més en un moment tan excepcional, tan greu com el que estem vivint. I la seva proposta, des del nostre punt de vista, no garanteix cap tipus d'estabilitat ni de certesa, cap possibilitat d'arribar a grans acords i pactes que ara, més que mai, és el que la ciutadania reclama i necessita.

Amb tot el respecte que vostè em mereix, li vull dir que no sóc massa optimista respecte a la seva capacitat de generar el salt endavant que aquest país necessita, el gir copernicà que cal fer per deixar enrere l'estratègia frontista i la gesticulació antisistema de sofà a què ens han tingut acostumats els darrers anys i que no ens han dut res de bo, cap guany. Amb aquesta estratègia perdem oportunitats i s'acumulen els problemes. Catalunya és un gran país, i ho té tot per a què les coses li vagin bé. A aquest país no li falten idees, ni energia ni talent. De fet, a Catalunya tenim, o millor dit, teníem el bon costum de fer les coses bé. No només amb respecte a les lleis, sinó amb una certa ambició d'excel·lència. Això, malauradament, queda lluny, massa lluny, després d'anys de mal govern, i de divisió. I seguir més anys en aquesta deriva no fa més que aprofundir en la decadència, la paràlisi i el bloqueig en el que vivim instal·lats des de fa ja massa temps.

Vostès semblen no ser conscients de la gravetat de la situació que vivim. Vostès es desentenent de les seves responsabilitats i són incapaços d'assumir els errors que han comès els darrers anys a Catalunya.

Ens han deixat un país esgotat, sense esma. Molts ciutadans viuen el seu dia a dia amb una certa sensació d'asfíxia. I sí, l'angoixa de molts catalans i catalanes ja venia d'abans de la pandèmia, senyor candidat. Perquè les coses a Catalunya fa massa temps que no van com haurien d'anar. Hem perdut una dècada en un moment en què el món experimentava els grans canvis que marcaran el futur del nostre temps, on calia assentar les bases d'una recerca capdavantera, de la transició energètica i d'una política industrial 4.0 que assegurés llocs de treball del demà. A Catalunya, mentre tot això succeïa, seguíem

enredats en discussions identitàries estèrils i capficats en la guerra de banderes.

A Catalunya, senyor candidat, els governs independentistes dels darrers 10 anys han retallat més de 700 milions d'euros la inversió pública en educació, deixant-la en els nivells més baixos d'Europa

A Catalunya, senyor candidat, la Generalitat destina el 3,7% del PIB en salut, mentre que la mitjana espanyola està en el 6,2%, i la de la Unió Europea està en el 7,2%.

A Catalunya, senyor candidat, prop del 30% dels infants estan en risc de pobresa.

A Catalunya, senyor candidat, l'ocupació i la producció de la indústria catalana ha patit una desacceleració major que la mitjana espanyola.

El Govern destina a polítiques industrials només un 20% del pressupost que es destinava a aquest objectiu l'any 2010.

A Catalunya, senyor candidat, dediquem menys recursos a les universitats que l'any 2010, i això que el 70% de la recerca es genera a les universitats. Tenim el mateix pressupost en recerca que teníem el 2010, no hi ha hagut cap augment. Catalunya, al nostre entendre, ha de tornar a ser sinònim d'obertura, de tolerància i d'èxit. Els que estimem Catalunya no ens resignem a continuar com fins ara i seguirem lluitant per aconseguir el salt endavant a tots els nivells que reclama la ciutadania, per construir una alternativa sòlida que els socialistes ens oferim a liderar.

Per això plantejo quines crec que han de ser les prioritats del Govern de Catalunya. Són tres prioritats:

- 1- Vèncer el virus
- 2- Reactivar i transformar la nostra economia
- 3- No deixar ningú enrere

I un repte: Obrir una nova etapa a Catalunya, passant pàgina dels anys perduts per recuperar els consensos polítics i socials

Vèncer el virus

- Vacunació: coordinació amb resta d'Espanya i amb Europa, amb l'objectiu d'arribar al 70% de persones vacunades a l'estiu
- Suport a JM Argimon i al seu equip.
- Prudència en les mesures.

Reforçar el sistema de salut

- Document 30 mesures i 5.000 milions en 5 anys
- Indústria farmacèutica i sanitària catalana

Per fer-ho cal una aposta decidida pel nostre sistema de salut. Si una cosa hem après d'aquesta crisi sanitària és que el nostre sistema públic de salut és la joia de la corona del nostre estat del benestar, i que cal protegir-lo i reforçar-lo com el bé més preuat que tenim.

Protegir el nostre sistema públic de salut és l'únic camí per a una recuperació econòmica i social duradora. Si volem un sistema sanitari capaç de cuidar-nos, cal començar per tenir-ne més cura d'ell, després d'anys de sagnants retallades.

En aquesta dècada perduda, Catalunya ha retallat llits d'hospital, s'ha desentès de les reclamacions que feien els seus professionals sanitaris, i no ha atès com calia les necessitats de l'atenció primària.

Perquè sí, l'atenció primària ha estat la gran oblidada del sistema de salut a Catalunya i, de retruc, la gran perjudicada n'ha estat la ciutadania.

La segona prioritat, reactivar i transformar l'economia, ampliant la base productiva i l'ocupació de qualitat

El partit de la reactivació econòmica de Catalunya es juga en dues parts:

- Curt termini: un pla de xoc per salvar el màxim nombre d'empreses i protegir el màxim nombre de llocs de treball, sobretot en els sectors més afectats per la crisi de la COVID 19

- Llarg termini: fent les reformes que calen a la nostra economia, a partir dels diversos factors que han de permetre assentar-nos en l'economia del futur:

1. Fent una aposta pel talent, que vol dir una aposta decidida per l'educació, les universitats, els centres de recerca i per la formació professional, que no és el que hem vist en el seu preacord amb la CUP: proposta tímida i de mínims. Calen centres educatius d'excel·lència arreu del territori, que garanteixin la igualtat d'oportunitats de tots els catalans i les catalanes amb independència del seu codi postal.
2. Apostar per la ciència, per la transferència tecnològica, per la innovació. Cal posar el focus en la política industrial. Catalunya ha de tornar a ser motor de la nova indústria

verda a Espanya, apostat per la mobilitat sostenible, l'energia i la tecnologia.

3. Un compromís amb l'educació i la FP. Educació, educació, educació! El Govern de la Generalitat hauria de destinar el 6% del PIB a polítiques d'educació i de coneixement. El seu preacord amb la CUP evidencia l'abandonament de tota ambició en el terreny de l'educació, pilar fonamental de progrés, cohesió i igualtat d'oportunitats.
4. Una societat trilingüe. No podem permetre que el coneixement d'una tercera llengua sigui patrimoni exclusiu dels qui disposen de majors recursos econòmics.
5. Una agenda d'infraestructures per a Catalunya que vertebrï el territori. Tot el territori Cal recuperar l'agenda de transformació territorial que van liderar els governs de Pasqual Maragall i José Montilla. Catalunya ha de ser un

país connectat, cohesionat, i un territori d'oportunitats, més enllà de la retòrica buida de tots aquests anys. Una connectivitat que ha de ser

- Interna: amb infraestructures ferroviàries i viàries adequades
- Internacional: amb un aeroport que sigui hub internacional
- Digital: desplegar en els propers 4 anys la xarxa 5G a tot el territori català

6. Un compromís amb Barcelona i la regió metropolitana.

Catalunya ha de tenir una agenda pròpia per a la Barcelona metropolitana. Cal potenciar Barcelona i la seva marca a nivell internacional i posar-la al servei de tot el país. I per això cal una agenda comuna d'infraestructures per als 4 milions de catalans i catalanes que viuen a la regió

metropolitana de Barcelona. Barcelona és el millor actiu de Catalunya.

7. Una transició ecològica amb barris dignes i habitatge. Cal que Catalunya afronti el repte que planteja el canvi climàtic que, a més, ens ofereix l'oportunitat de crear nous treballs verds, d'alt valor afegit, en sectors com la rehabilitació, l'energia o la producció de materials que es fabriquin a les empreses del nostre país. Un repte que també ens permet millorar les condicions de vida dels nostres ciutadans. Crec en una transició ecològica amb un marcat compromís social i la implicació decidida del nostre teixit industrial.
8. Treball digne. La dignitat del treball ha de ser la pedra angular de qualsevol societat avançada. I aquí, permetin-me, que faci una menció al treball dels joves. Ells van patir de manera més intensa els efectes de l'última crisi

econòmica, i no podem consentir que altre cop en siguin els principals perjudicats. No hi haurà futur a Catalunya fins que no haguem garantit que els i les joves poden construir-se un futur digne a casa seva.

I tots aquests punts que he anat assenyalant, requereixen de seguretat, confiança jurídica i certesa política per generar, atraure, retenir i impulsar nous projectes productius i les reformes que necessitem per al progrés social del país. De fet, el més radical que es pot oferir avui a Catalunya i als catalans és l'estabilitat i la solidesa del govern. Oferir aquesta confiança, aquesta seguretat jurídica i aquesta estabilitat és indispensable si volem aprofitar bé, per exemple, els Fons de Recuperació Europeus. Ens hi juguem massa, amb els Fons EU Next Generation. Ens hi juguem el futur. I vostès no semblen ser-ne conscients.

La tercera prioritat: la reconstrucció social per no deixar ningú enrere

En els darrers anys amb vostès al govern, no s'ha fet res, o com a mínim no s'ha fet prou, per reduir les desigualtats a Catalunya, i seguim tenint una esperança de vida diferent en funció del codi postal d'on naixem o vivim.

Per això crec que cal posar el focus en les prioritats socials del país:

1. Respecte a les persones en situació de dependència. Cal un impuls definitiu al nostre model d'atenció a la dependència, de cures i de residències. Cal donar prioritat a que les persones puguin viure en el seu entorn amb els serveis i els suports necessaris, acabant amb les llistes d'espera per a l'atenció domiciliària social i sanitària.

2. Seguretat. La seguretat és una política social, amb una actuació que ha de basar-se en la prevenció i la proximitat. Els catalans i les catalanes necessiten barris segur, pobles i ciutats segures, perquè és la garantia de l'exercici de les llibertats i els drets de tots i totes a l'espai públic. El Govern hauria de fer una aposta decidida per la seguretat i la convivència, i això vol dir posar-se al costat dels Mossos d'Esquadra, ampliant-ne la plantilla i fent una aposta per la proximitat i les tasques de seguretat ciutadana, acompanyant a les policies locals. Hem de protegir els qui ens protegeixen, exactament el contrari del que fan vostès, al dictat de la CUP.
3. En l'àmbit cultural. En cap cas concebo la cultura com una arma al servei de l'enfrontament entre catalans i catalanes. Cal que aquest govern doni suport a les indústries culturals, que són

motor de la nostra economia, i que han portat Catalunya arreu del món.

4. Una administració al servei de la ciutadania. Les institucions han d'estar al servei del país, i no a la inversa. Els ciutadans i ciutadanes mereixen unes institucions públiques impecables, útils, àgils, que es dediquin a fer la seva feina, i no pas agitació.

I podria parlar-hi de molts i molts altres temes que em preocupen, però dels que no tinc prou temps en mitja hora d'intervenció: canvi climàtic, pobresa infantil, habitatge... I un problema transversal, que sovint no tenim prou en compte, i no vull deixar de mencionar: la feminització de la pobresa. Hem de fer perquè crisis com aquesta no impliquin un pas enrere en un camí cap a la igualtat que hem emprès fa molt de temps, en el qual hem avançat, tot i que queda encara molt per fer.

I per últim, li deia a l'inici, que aquest país té un gran repte: Obrir una nova etapa a Catalunya amb un bon Govern. Una nova etapa en que ens haurem de comprometre tots, jo ho faig, a

- 1.- Dir la veritat. No enganyar la ciutadania amb falses promeses
- 2.- Unir la societat catalana, en lloc de dividir-la
- 3.- Lleialtat institucional
- 4.- El mig i llarg termini, en lloc de la immediatesa
- 5.- El respecte.
- 6.- Construir, proposar, en lloc de destruir
- 7.- Dignificar les institucions, que són de tots

Si mirem bé la història recent dels nostre país, veurem que sempre hem avançat de la mà del diàleg, de la negociació i dels acords. Tots aquests elements ens han fet millors i més forts. Mai no hem

aconseguit res ni aconseguirem res ni des de la imposició ni dividint el país.

El nou govern de la Generalitat hauria de ser capaç de recuperar els consensos en la política catalana per aconseguir un país més serè, més unit, capaç de deixar enrere les tensions. No serà possible començar a superar l'etapa que hem viscut aquests darrers anys a Catalunya fins que no siguem capaços de construir i compartir consensos al voltant de les grans polítiques i prioritats del país. Aquest proper govern de la Generalitat hauria de ser capaç d'avançar en la concòrdia, recuperant el respecte i el reconeixement de l'altre, erradicant d'una vegada per tota la idea dels bons i els mals catalans.

.....

I vaig acabant...

Sempre he apostat per una Catalunya rica i plena, forta en la seva diversitat, pionera, capdavantera. Des del Govern de la Generalitat hi ha molt, moltíssim marge perquè de la seva gestió en surti una Catalunya més segura, més justa, i més pròspera. Tenim les eines per aconseguir-ho.

Catalunya és un gran país, amb una gran ciutadania, empreses excel·lents, bons professionals, treballadors preparats, talent, capacitat; amb un gran nivell d'autogovern i amb recursos per fer polítiques al servei del país. Ho tenim tot per sortir endavant. El que ens ha ofert avui, senyor candidat, no és una bona fórmula per desvetllar aquests potencialitats que tenim. No ens permetrà avançar. Alguns ciutadans, escoltant-lo, poden estar temptats de caure en la resignació. Poden pensar: seguirem igual, abocats a repetir un fracàs.

Em vull adreçar ara de manera especial a aquests ciutadans. I els vull dir que Catalunya, malgrat tot, sortirà endavant. Els vull assegurar que el canvi, a Catalunya, és irreversible. Els vull dir que aquest país sempre, sempre se n'ha sortit i que aquesta vegada, també reeixirà.

Els vull dir, més concretament, que vencerem el virus. Més ben dit: que l'estem vencent, treballant colze a colze amb Espanya i Europa per vacunar la nostra població i que assolirem la fita d'un 70% de població vacunada aquest mes d'agost.

Els vull dir que la nostra economia es transformarà. Es descarbonitzarà i es digitalitzarà. Sortirà endavant, com ho ha fet sempre. I els vull dir que treballarem perquè ningú no quedi endarrere.

Hem après, i hem pagat molt cara, la lliçó del que suposa respondre a una crisi econòmica amb retallades i disminució els recursos públics, com alguns fa no tant temps defensaven en aquesta cambra.

Après la lliçó, destinem ara més recursos que mai a no deixar ningú endarrere i ho seguirem fent.

És cert, al menys a criteri meu, que el que vostè ens proposa avui no ajuda. Entrebanca. No desperta les energies que Catalunya té: les encapsula i les limita. Destorba, si m'ho permet. Però és temporal. És conjuntural. És passatger.

La Catalunya de la propera dècada, n'estic segur, pot ser la de la igualtat real entre homes i dones, la de les polítiques que enforteixen la nostra sanitat, la nostra educació, i que donin oportunitats als joves.

La Catalunya de la recuperació econòmica i el benestar social, la dècada d'unes polítiques ecologistes que garanteixin la transició ecològica i nous llocs de treball a casa nostra. La Catalunya de la propera dècada pot ser, n'estic segur, la d'un país cohesionat del camp a la ciutat, amb connectivitat digital i física que permeti vertebrar

pobles i ciutats. I, sobretot, la Catalunya de la propera dècada pot ser també, n'estic segur, la de la concòrdia i el retrobament.

Cal, pel bé de tots i totes, que aquest país enceti una nova etapa política. Amb voluntat constructiva, el meu grup parlamentari treballarà per un projecte de govern alternatiu, que prioritzi els acords i les polítiques que necessita Catalunya per impulsar la reactivació econòmica, la creació d'ocupació i la reconstrucció social del país.

Les polítiques que els socialistes catalans, com a força més votada pels catalans i catalanes, aspirem a desenvolupar des del Govern de la Generalitat quan arribi el moment, si els ciutadans així ho volen. Som el primer partit de Catalunya. Som l'alternativa i treballarem perquè Catalunya tingui el futur que es mereix.

I acabo fent-li, de manera molt directe i personal, si m'ho permet, una petició: si us plau, apliqui seny, seriositat, tenacitat, calma, prudència, lleialtat, humilitat i altura de mires en la seva gestió si acaba sent

investit president de la Generalitat. Si realment vol servir Catalunya i els seus ciutadans, per fer un Pacte per a la Salut, per exemple, ens tindran al seu costat. Si no, com és el nostre deure, ens trobaran enfront. La necessitat de la política, tants cops invocada, no és altra cosa que la voluntat expressa de negociar, d'escoltar a l'altre sense condicions, d'estar disposat a acceptar nous plantejaments. Demano que uns i altres assumim les nostres responsabilitats, cadascú les seves, ens escoltem, respectem les nostres diferències, les acceptem, i puguem conviure tots com a iguals.

El meu grup votarà no a la seva candidatura a la investidura.

Moltes gràcies.

**PRESIDENT
ILLA**

PSC/♥